

som fast Afgift med den Forhjielse, der bliver nødvendig for at udjævne den paa en Lønde Hartkorn faldende Andeel til hele eller fjettedeels Rigsdaler.

Paa samme Maade udregnes Gjennemsnitsbeløbet for de Afgifter til Kommunen, som efter de paa ethvert Sted fulgte Regler enten ligefrem særligt have været lignede paa de indenbyes Grunde, eller som dog i Virkeligheden ere faldne disse tillast, idet Fordelingen ikke har rettet sig efter Befliffenheden af de til enhver Tid paa Grundene staaende Bygninger. Den herefter fremkomne Hovedsum fordeles paa de enkelte Grunde som fast Afgift med de Beløb, der maatte tilkomme hver især ifølge den til Dato bestaaende Ret eller stedlige Sædvane, dog saaledes at Brøxfillingen forhøies til hele Tal.

Endelig sammenlægges alle de Afgifter, som hidtil efter hvilkenhelst Regler nærmest have været svarede af Kjøbstadens Bygninger til Kommunen; Gjennemsnitsbeløbet udregnes paa den ovenfor angivne Maade og divideres ind i samtlige Bygningers Brandforsikringssum ved Udgangen af Aaret 1862, idet dog den Brandforsikringsværdi, som herved udkommer og for bestandig skal svare til 1 Rdl. Rigmønt i Afgift, eengang for alle nedsettes til det nærmest mindre Beløb af fulde Hundrede Rigsdaler. Den saaledes udfundne faste kommunale Huusafgift bliver fremtidig at opkræve af samtlige saavel nuværende som tilkommende Kjøbstadbygninger.

Med Hensyn til Beregningen af Gjennemsnitsbeløbene efter det fornavnte Aars Afgifter bemyndiges Underregnsministeriet til, for hver Kjøbstad især og efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse, at tillade Udeluffelsen af 1 eller i det Høieste 2 Aar, hvori det godtgjøres, at der paa Grund af forbigaaende ganske særegne Omstændigheder har været paalignet de faste Eiendomme Udgifter af uforholdsmæssig Størrelse. I Helsingør maa Opgjørelsen foretages saaledes, at de Dele af Statens Tilskud til Kommunen i Aarene 1859—62, som ere komne til Afdrag i Afgifterne paa de faste Eiendomme, sammenlægges med de virkelig udredede Beløb.

En Fortegnelse over den Gammelafgift, som efter foranstaaende Regler paalægges de faste Eiendomme i Kjøbstaden som fast Afgift til Kommunen, bliver for hver Eiendom især at indføre som et selvstændigt Affnit i den i § 2 ommeldte Fordebog."

forkastedes med 59 Stemmer mod 1.

2) Lovforflagets § 3:

De Afgifter til Kommunen, som skulle paahvile de faste Eiendomme, udredes deels af Grundene efter sammes Hartkorn (Grundskatten), deels af Bygningerne efter deres Assuranceværdi (Huusfatten).

Enhver anden Maalestof, hvorefter der hidtil er svaret Afgifter til Kjøbstaden af de til samme hørende faste Eiendomme (saasom efter Grundtært, Bygningsareal, Huusfag, Facade o. dsl.) ophæves (jfr. dog § 16).

vedtoges med 63 Stemmer mod 6.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Sammes Forslag under Nr. 5, 9—10, 14—16, 18—22.

3) Forslag af Fleertallet til § 4:

Efter første Stykke indsættes:

„Hvor Kjøbstaden er bleven udvidet ved Bebyggelse af hartkornpligtig Jord, bestemmer Underregnsministeriet, efter Forslag af Kommunalbestyrelsen, Grændsen for den sammenbyggede Stab, og al under samme indtaget Jord skjødsættes paa samme Maade som den egentlige Kjøbstadgrund.“

vedtoges med 61 Stemmer mod 9.

4) Forslag af Samme til samme Paragraf:

Efter Ordet „Torve“ i Paragrafens andet Stykke indsthydes „Plasfer“.

vedtoges med 74 Stemmer mod 3.

5) Forslag af Samme til samme Paragraf:

Paragrafens 3die Stykke udgaaer, og istedet derfor sættes:

„Statteer til Statskassen af den hartkornpligtige Jord, som overgaaer til Kjøbstadgrund, overtags af Ræmmerkassen.“

vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.